

Söndagen före domsöndagen

”UPPMUNTRA OCH LÅT DIG UPPMUNTRAS!”

Predikotext: Hebr. 10:19-25

¹⁹Bröder, i kraft av Jesu blod kan vi nu frimodigt gå in i det allra heligaste ²⁰på den nya och levande väg som han har öppnat för oss genom förlåten, det vill säga sitt kött. ²¹Vi har en stor präst över Guds hus. ²²Låt oss därför med uppriktigt hjärta gå fram i full trosvisshet, med ett hjärta som är renat från ett ont samvete och med en kropp som är badad i rent vatten. ²³Låt oss orubbligt hålla fast vid hoppets bekännelse, ty den som har gett oss löftet är trofast. ²⁴Låt oss ge akt på varandra och uppmuntra varandra till kärlek och goda gärningar. ²⁵Låt oss inte överge våra egna sammankomster, som en del har för vana, utan uppmuntra varandra, detta så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig. (Hebreerbrevet 10:19-25)

Bön: Herre, helga oss i sanningen, Ditt ord är sanning. Amen.

Kära vänner! Vi närmar oss kyrkoårets slut. Idag firar vi *söndagen före domsöndagen*. Dagens texter uppmanar oss till att vara beredda. Herrens dag närmar sig. Dagens evangelietext slutade med orden: **”Vaka därför, ty ni vet inte vilken dag eller timme han kommer.”**¹ Även vi kristna behöver uppmanas och uppmuntras. Det är sant att den kristne *till sin inre människa gläder sig över Guds lag*² och att den nya människan, den nya naturen i oss vill följa Herrens vilja i allt. Men så länge vi är kvar i denna värld har vi, tyvärr, fortfarande kvar vår gamla natur – det som kallas för köttet, den syndiga naturen.³ Det har vi kvar även om vi skulle vara födda på nytt, kommit till tro. Det är därför dagens tema ”Vaka!” är aktuell även i dag. Och desto mer nödvändig blir påminnelsen om att vaka för oss desto närmare den yttersta dagen kommer. Det står ju skrivet: **”Men skall väl Människosonen, när han kommer, finna tro här på jorden?”**⁴ Och: **”Falska messiasgestalter och falska profeter skall träda fram och göra tecken och under för att om möjligt leda de utvalda vilse.”**⁵ Herren Kristus varnar oss: **”Akta er för de falska profeterna, som kommer till er klädda som får men i sitt inre är rovlystna vargar.”**⁶ Allt som glittrar är inte guld! Inte alla som talar om kärlek känner den äkta kärleken. Inte alla som säger sig vara kristna är riktiga kristna. **”Inte skall var och en som säger Herre, Herre till mig komma in i himmelriket,”** – säger Jesus – **”utan den som gör min himmelske Faders vilja.”**⁷

För dagens predikotext har jag valt ett stycke från Hebreerbrevets 10:e kapitel. Hebreerbrevet är ett underbart och uppbyggande brev. Evangeliet lyser tydligt och klart på dess rader, men den innehåller också många uppmaningar. Brevets första mottagare behövde höra både lag och evangelium. De behövde bli uppmuntrad och stärkta i deras tro på Jesus Kristus, den suveräna Frälsaren, som är bättre än allt annat och den enda vägen till det eviga livet. Att tro, bekänna och leva ett kristet liv innebar lidande och svårigheter. Så är det fortfarande idag. Apostlarnas ord gäller fortfarande: **”vi måste gå genom många lidanden för att komma in i Guds rike.”**⁸ Vi behöver evangeliet dagligen. Det är av evangeliet som vi lever. Jesus Kristus är vår frälsning. Paulus skriver: **”Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, inte på grund av**

¹ Matt. 25:13.

² Rom. 7:22.

³ Rom. 8:7.

⁴ Luk. 18:8b (Bibeln 1917).

⁵ Mark. 13:22.

⁶ Matt. 7:15.

⁷ Matt. 7:21.

⁸ Apg. 15:22b.

gärningar, för att ingen skall berömma sig.”⁹ Frälsningen – det att vi kan stå rättfärdiga framför den levande Guden – grundar sig helt och hållet på Guds nåd, på det som Guds Son har gjort för oss. Även tron, vilken tar emot denna frälsningens gåva, är en gåva från Gud.¹⁰

Predikotexten började med orden: **”Bröder, i kraft av Jesu blod kan vi nu frimodigt gå in i det allra heligaste på den nya och levande väg som han har öppnat för oss genom förlåten, det vill säga sitt kött. Vi har en stor präst över Guds hus.”** (vv.19-21) Varför kan vi nu gå frimodigt **”in i det allra heligaste”**? Ja, på grund av vad Jesus Kristus har gjort! I kraft av Hans blod! Genom Sitt kött har Han öppnat vägen till himmelen, och inte endast det utan också så att Han själv är den nya och levande vägen! Det är inte utan orsak som Hebreerbrevets skrivare uppmanar oss att **”ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare”**¹¹.

När nu grunden för frimodighet har blivit framlagt går vår text vidare och talar om det kristna livet, helgelsen. Texten fortsätter med tre uppmaningar (var av den sista har två delar). I den första talar författaren om det som har med hjärtat att göra. I den andra om det som har med världen att göra, och i den tredje om det som har med kyrkan eller församlingen att göra.

Idag kommer vi att koncentrera oss huvudsakligen till den tredje uppmaningen. Det är också därifrån som predikans överskrift kommer: **”Uppmuntra och låt dig uppmuntras!”** Men innan vi går till den så skall vi snabbt säga något också om de två första uppmaningarna.

* * *

Den första uppmaningen har, som vi redan konstaterat, med hjärtat eller själen att göra. **”Låt oss därför med uppriktigt hjärta gå fram i full trosvisshet, med ett hjärta som är renat från ett ont samvete och med en kropp som är badad i rent vatten.”** (v.22) Det som Frälsaren har gjort är grunden på att vi nu kan **”med uppriktigt hjärta gå fram i full trosvisshet”**. Evangeliet i ordet och sakramenten har renat våra hjärtan **”från ett ont samvete”**. Döpet är **”ett bad till ny födelse och förnyelse i den Helige Ande”**¹² och förmedlar oss – som Skriften säger - syndernas förlåtelse¹³. På grund av det som vi har fått ta emot genom tron, på grund av att vi nu har **”ett hjärta som är renat från ett ont samvete och med en kropp som är badad i rent vatten”** kan och får vi **”med uppriktigt hjärta gå fram i full trosvisshet”**.

* * *

Den första uppmaningen är något som var och en kristen behöver till sig själv. Det är något som har med den kristnes hjärta eller samvete att göra. Den andra uppmaningen är något som påverkar inte endast oss personligen utan också vår omgivning, världen. **”Låt oss orubbligt hålla fast vid hoppets bekännelse, ty den som har gett oss löftet är trofast.”** (v.23) Vårt hopp grundar sig på Guds löftesord. Guds **”ord är sanning”**¹⁴ och **”den Härlige i Israel ljuger inte och ångrar sig inte.”**¹⁵ Guds löfte och ord är något objektivt, något säkert. Vår bekännelse grundar sig på Guds ord och Guds ord och löften innehåller ett sant och orubbligt hopp. **”Låt oss orubbligt hålla fast vid hoppets bekännelse”**, uppmanar texten oss. Bekännelsen följer tron. **”Ty vad hjärtat är fullt av, det talar munnen.”**¹⁶ Paulus skriver: **”Om du därför med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli frälst. Ty**

⁹ Ef. 2:8-9.

¹⁰ Joh. 6:29. Ef. 2:1. Matt. 16:17

¹¹ Hebr. 12:2a.

¹² Tit. 3:5.

¹³ Apg. 2:38. Se också Mark. 1:4; Luk. 3:3 och Apg. 22:16.

¹⁴ Joh. 17:17b.

¹⁵ 1 Sam. 15:29.

¹⁶ Luk. 6:45b.

med hjärtat tror man och blir rättfärdig, med munnen bekänner man och blir frälst.¹⁷ Bekännelsen är en naturlig del, en ofrånkomlig följd av hjärtats tro. **”Jag tror, därför talar jag”**¹⁸, skriver psalmisten, och vi kan med aposteln Paulus säga: **”så tror också vi, och därför talar vi.”**¹⁹ Bekännelsen är något som vi håller fast vid och som vi också förmedlar för andra. Vi håller oss till Guds ords hela lära och det är denna heliga lära som vi också är kallade att vittna om och att hålla oss till och att också undervisa andra att hålla sig till. Vi tillbakavisar all slags ekumenik, allmänkristlig verksamhet som inte grundar sig på enighet i läran. Vi håller Guds ords lära för någonting så stort och heligt att vi inte ens kan tänka att vi skulle våga börja förhandla om det som Gud har sagt för att få flera medlemmar eller för att vinna människors välvilja. Herrens väg är den motsatta. Vi skall försöka ”vinna” människorna till lydnad mot Guds ord. Jesus har befallt Sin Kyrka att göra alla folk till Hans lärjungar genom dopet och genom att lära dem att hålla allt vad Han har befallt apostlarna att hålla²⁰. Och vad är det som apostlarna skulle hålla? Ja, det är hela Guds ords lära.

* * *

Nu kommer vi till den tredje uppmaningen. **”Låt oss ge akt på varandra och uppmuntra varandra till kärlek och goda gärningar. Låt oss inte överge våra egna sammankomster, som en del har för vana, utan uppmuntra varandra, detta så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig.”** (vv.24,25)

Det finns en anledning varför jag valt just denna text för predikotext idag. I början av året beslutade församlingen i årsstämman²¹ att försöka nå de såkallade passiva medlemmarna och återupprätta deras och församlingens relation. Det allra viktigaste för en människa är att hon har rätt relation med sin Gud, ty **”utan tro är det omöjligt att behaga Gud”**²². Utan den salliggörande tron är människan redan under Guds vrede²³ och kommer – om hon inte omvänder sig – att hamna i helvetet. Så lär Guds ord. Medlemskap i en kyrka eller församling hjälper inte om man inte har den saliggörande tron! Man kan vara medlem till namnet i en luthersk bekännelsekyrka, men det är ingen fördel på domedagen om man har förlorat sin tro. Tvärtom! Det är ännu mer beklagansvärt och sorgligt att en sådan människa hamnar i helvetet som har haft frälsningens evangelium nära till hands, men som har försummat nådemedlen. Det är också ytterst kärlekslöst från församlingens sida om man tillåter medlemmarna dra sig bort från församlingssamfundet, från ordets förkunnelse och nådemedelsförvaltningen, utan att kalla dem tillbaka och utan att varna dem. **”Låt oss ge akt på varandra och uppmuntra varandra till kärlek och goda gärningar”** (v.24), läste vi från predikotexten.

Om man tillåter att medlemmarna får månad efter månad, år efter år försumma församlingssamfundet, predikan och nådemedlen, då tillåter man en flerfaldig anstöt mittibland församlingen. Då tillåter man faktiskt att medlemmarna lever i synd. Kyrkan kan rentav vagga dessa människor till falsk trygghet genom att tillåta dem fortsätta i medlemskap i en församling som säger sig vara kristen, eller kanske rentav en bekännelse kyrka. Men det är inte bibliskt. Det är kärlekslöst! Den Gode Herden vill söka genom Sin församling det förlorade fåret!²⁴

Om man väntar för länge innan man försöker nå dem som börjar irra bort från församlingen kan det hända att när man till slut försöker nå dem så har de redan tappat tron. Även i vår församling har det

¹⁷ Rom. 10:9-10.

¹⁸ Ps. 116:10a.

¹⁹ 2 Kor. 4:13b.

²⁰ Matt. 28:19-20.

²¹ S:t Petri ev-luth församling. Årsstämma 2009-01-25 § 13 Församlingens agerande med passiva medlemmar.

²² Hebr. 11:6a.

²³ Joh. 3:36b.

²⁴ Matt. 18:12-14.

funnits en längre tid såkallade passiva medlemmar. Och nu, när vi till sist har börjat försöka återföra dem tillbaka till hjorden så har vi i några fall varit tvungna att konstatera att vi inte kan finna dem längre vara Kristi får som vill följa sin Herres röst tillsammans med den Gode Herdens hjord.

Den tredje uppmaningens andra del låter: **”Låt oss inte överge våra egna sammankomster, som en del har för vana, utan uppmuntra varandra, detta så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig.”** (v.25) Detta är en viktig påminnelse och uppmaning för var och en av oss. Vi har inget kyrkogångstväng och vi tvingar ingen till Herrens heliga nattvard.

Vårt kött behöver Guds lags slag, men för den nya människan är det en glädje att lyssna Guds ords undervisning. Må Herren välsigna oss så att vi kan som David säga: **”Jag blev glad när man sade till mig: ”Vi skall gå till HERRENS hus.””**²⁵ Vi är inte bundna till fysiska byggnader. Vi samlas till och går till ”Herrens hus” då vi går dit där Herrens församling samlas. Det är den kristnes *egen sammankomst*. Vad mer kan vi säga om dessa **”egna sammankomster”**? Genom dopet och tron har vi blivit infogade till Guds sanna Kyrka. Gud vill att Hans egna samlas där *”evangelium rent förkunnas och sakramenten rätt förvaltas”*²⁶. Man ska inte välja sin församling efter köttliga orsaker, som t.ex. att någon församling bara ligger närmare, att den har bättre körer, bättre socialt verksamhet, vackrare kyrkor eller att familjemedlemmarna tillhör den kyrkan... Nej! Sådant kommer inte att leda till välsignelse. Man skall söka dit där Guds ord rent förkunnas och sakramenten enligt Herrens instiftelse förvaltas. Om det betyder att man kan delta gudstjänsterna och fira nattvard sällan på grund av att man till exempel bor så långt borta från församlingen, då får man delta församlingens gemenskapen när det är möjligt och hålla kontakt med församlingen och pastorn på ett annat sätt. Läs Bibeln och predikningarna hemma. Då får du också tro att Gud kommer att ta hand om dig och ge dig krafter. Du försummar ju inte församlingens sammankomster utan vill hålla dig till sanningens ord och måste bära det kristna korset i form av att du kanske känner dig ensam. Det är ju inte ditt fel att andra kyrkor och församlingar som finns närmare dig har fallit bort från Guds ord. Det är inget alternativ att gå till sådana kyrkor för den som vill vara trogen Gud och Hans ord.

Även om vi har Guds ord hemma och kan även läsa eller lyssna predikningarna hemma, så vill Gud att vi inte överger våra egna sammankomster. Vi läser om den första kristna kyrkan: **”De höll troget fast vid apostlarnas lära och gemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna.”**²⁷ Vi vet både från Guds ord och från vår egen erfarenhet att Gud välsignar oss när vi samlas i församlingen. Han välsignar oss och uppbygger oss genom ordet och vi får tillsammans be och sjunga till varandras uppbyggelse och till Guds ära. Vi får bekänna vår tro tillsammans och Herrens bord dykas för oss i församlingen.

Om att delta Herrens heliga nattvard skriver Luther: *”Om man vill vara kristen ska man ta den heliga nattvarden ofta.”* *”Det är visserligen sant, som vi har sagt, att man absolut inte får tvinga någon att ta nattvarden. ... Man ska dock veta att människor som under lång tid drar sig undan från sakramentet, inte kan betraktas som kristna.”*²⁸ I ljuset av Guds ord och Luthers ord i våra Lutherska bekännelseskriterier är det ofattbart att kyrkor som säger sig vara lutherska och bekännelseetrogna kan tillåta att det finns två slags medlemmar: de aktiva och de passiva, som aldrig kommer till kyrkan eller som följer med till kyrkan bara när de besöker sina familjer som brukar gå till kyrkan... Om en församling av svaghet har fallit till detta så kan den omvända sig och börja göra det som är gott och rätt igen, men om kyrkan börjar försvara sig och etablerar genom sin passivitet en sådan obiblisk delning bland medlemmarna, då kan man inte kalla den längre för en bekännelseetrog, biblisk kyrka eller församling.

²⁵ Ps. 122:1b.

²⁶ Konkordieboken. Augsburgerka bekännelsen. VII. Om kyrkan, #1. Internet 2009-11-15:
<http://logosmappen.net/bekskrifter/ca/ca_1_1.html#omkyrkan>.

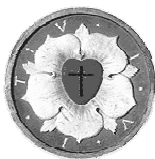
²⁷ Apg. 2:42.

²⁸ Martin Luthers Stora katekes. S. 158.

Vår motståndare, djävulen kommer att fortsätta att gå omkring oss som ett rytande lejon och söka efter vem han skall sluka.²⁹ Vi behöver evangeliets kraft för att orka. Vi behöver Guds ords predikan, Herrens heliga nattvard och församlingsgemenskapen. Det är en kärleksfull och en trygg församling där man *ger akt på varandra och uppmuntrar varandra till kärlek och goda gärningar* (v.24). Vi måste akta att vi inte blir kalla och krävande på ett felaktigt sätt, men vi får inte tänka att vi inte vågar uppmuntra, uppmana och förmana varandra på grund av att vi själv inte är fullkomliga. Herren arbetar genom oss ofullkomliga människor. Det är till oss som Han har gett uppgiften att uppmuntra och förmana varandra när det behövs. Det står skrivet: **”Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag.”**³⁰ Jesus har sagt: **”Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. Om ni har kärlek till varandra, skall alla förstå att ni är mina lärjungar.”**³¹

Kära bröder och systrar! Vår församling är ett Guds under. Det är en ståt gåva från Gud att vi får samlas för att höra Guds ord rent förkunnas och att vi får döpa och delta Herrens heliga nattvard enligt Herrens instiftelse. Kom ihåg, att **”Vi har en stor präst över Guds hus.”** (v.21) Det är Han som har utgjutit Sitt blod och gett Sitt liv så att vi får leva för evigt tillsammans med vår Frälsare och Gud! Den korsfäste och uppståndne Frälsaren kommer snart, vi ser ju **”att dagen närmar sig”** (v.25)!

*Amen.*³²

Pastor Jan-Erik Tiri
jetiri@yahoo.se
www.lutherdom.se

²⁹ 1 Petr. 5:9.

³⁰ Gal. 6:2.

³¹ Joh. 13:34-35.

³² 2650 ord.